

[Aase Olesen]

ejendomsskatter, blot fordi en enkelt opfylder betingelserne.

Så siger man oven i købet, at hvis det bliver tilfældet, at én påtager sig alle ejendomsskatter og dermed låntagningen, skal vedkommende have refusion fra andre delejere. Det var dog ejendommeligt. Det betyder altså, at man er med til ligefrem at øge likviditeten i samfundet. De penge, der skulle være indbetalt til kommunerne, skal den, der har taget lån, altså have at bruge af, og han skal i og for sig først stilles til regnskab, den dag han sælger eller, mest sandsynligt, den dag han afgår ved døden.

Så siger regeringen, at det kommer jo alt sammen an på en konkret vurdering af, om disse mennesker nu har fælles husførelse. Vel, det vil man så lave en konkret vurdering af. Det er i sig selv en løjerlig formulering, men når det drejer sig om at lave et ændringsforslag, hvorefter kun den ejer, som opfylder betingelserne, skulle kunne få lån, siger man, at dér kan man ikke gå ind i en konkret vurdering af, hvordan folk har indrettet sig med hensyn til betaling af ejendomsskatter.

Det er et fuldstændig hypotetisk og teoretisk tilfælde, man henviser til her; man skulle altså vurdere, om der er kollektiver, hvor en enkelt har påtaget sig at betale ejendomsskatterne.

I øvrigt står der i ligningsvejledningen for 1982 vedrørende selskaber, at disse kollektiver skal beskattes som ejerboliger. Dér taler man om fradragsret for ejendomsskatter – det har vi afskaffet – men det fremgår helt klart, at når der er tale om kollektiver med såkaldt sameje, skal de behandles som almindelige ejerboliger. Derfor kan jeg overhovedet ikke se nogen som helst berettigelse for denne lovgivning.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Ved andenbehandlingen havde justitsministeren nogle betragtninger vedrørende begrebet husstand, og det har så senere været behandlet i forbindelse med det fortsatte udvalgsarbejde.

Fru Aase Olesen ville gerne vide, om det var meningen med lovforslaget, at alle delejere i et kollektiv skal kunne få lån til betaling af ejendomsskatter. De bemærkninger, jeg er blevet bedt om at komme med, er

fremsendt til udvalget, og derigennem er der givet en yderligere opklaring af det i sig selv komplicerede tema, vi diskuterer.

Jeg vil godt sige i den forbindelse, at der ikke i lovforslaget tales om kollektiver, men om husstande. Fru Aase Olesen henviste da også til det notat fra Justitsministeriet om husstandsbegrebet, som kommunaludvalget har fået. I det notat står der, at samboende i kollektiver dækker over en række forskellige samlivsformer, og at det beror på en konkret fortolkning, om man vil anse personerne i et kollektiv for at udgøre en husstand; eksempelvis vil logerende falde udenfor. Så her har vi en afgrænsning.

Det spørgsmål, fru Aase Olesen har rejst, er altså kun akut i det tilfælde, hvor et kollektiv efter en konkret bedømmelse udgør en husstand, og her er der jo nogle betingelser, der skal være opfyldt, bl.a. at en deltager skal være over 65 år. Det er nok ikke det mest typiske i forbindelse med kollektiver.

Når det er sagt, er det rigtigt, at sådan et kollektiv kan låne til de samlede ejendomsskatter, det vil sige få dem indefrosset, hvis et af medlemmerne altså opfylder lånebetingelsen, i dette tilfælde alderskriteriet.

Jeg har i et svar til kommunaludvalget uddybet, hvad der nærmere ligger i det. Hvis man tager det positive først, så skal man hæfte sig ved, at det i praksis godt kan være sådan, at det er en enkelt af ejerne, der står for betalingen af de samlede ejendomsskatter. Jeg hørte godt – hvis jeg ellers har opfattet det rigtigt gennem al larmen – hvad fru Aase Olesen sagde om sine studier i det område, men ikke desto mindre vil det altså være muligt for kommunen at opkræve skat hos en enkelt af ejerne. Sådan en ejer vil altså få mulighed for at låne til de ejendomsskatter, som den pågældende rent faktisk betaler.

Hvis vi ser på det, fru Aase Olesen opfatter som det negative, så er det rigtigt, at det også kan gå den modsatte vej, altså at en samejer, der er låneberettiget, kan optage lån til en større del af ejendomsskatterne, end den pågældende skal betale efter den indbyrdes fordeling efter ejerne. Umiddelbart kan jeg dog ikke se, at det skulle være specielt attraktivt. Den pågældende tænker formentlig også selv. Den pågældende hæfter jo for tilbagebetalingen, f.eks. hvis andelen sælges, og så kan det være, som fru Aase Olesen sagde i sin bemærkning fra talerstolen for et